

ПОЛІМОРФІЗМ ГЕНА PPARG І ЗМІНИ ІНДЕКСУ МАСИ ТІЛА ПРИ АРТЕРІАЛЬНІЙ ГІПЕРТЕНЗІЇ У ПОЄДНАННІ З ОЖИРІННЯМ

Молодан В.І., Бутова Т.С., Кукушка О.В.

Харківський національний медичний університет, Україна

Мета дослідження. Вивчити поліморфізм гена PPARg у хворих з гіпертонічною хворобою (ГХ) й ожирінням (ОЖ) і дослідити зв'язок з індексом маси тіла (ІМТ).

Матеріали та методи дослідження. У дослідження було включено 86 пацієнтів обох статей у віці від 18 до 65 років з ГХ I-II стадії, 1-2 ступеню та ОЖ, середній вік яких становив $(55,0 \pm 10,7)$ року. Оцінка ступеня ожиріння проводилась за класифікацією ожиріння за ІМТ (ВООЗ, 1997). Генотипу ДНК вилучали стандартним методом – фенольно-хлороформною екстракцією, ампліфікацію поліморфної ділянки гена PPARg проводили за допомогою полімеразно-ланцюгової реакції. Статистичну обробку результатів здійснювали за допомогою комп'ютерних програм Microsoft Excel та Statistica з використанням стандартних методів варіаційної статистики. Для оцінки вірогідності різниці за парних змін показників використовували t-критерій Стьюдента. Різницю вважали статистично вірогідною при $p < 0,05$.

Результати дослідження. Вивчення впливу поліморфізму гена PPARg на значення ІМТ показало, що генотипи PPARg при ГХ з ОЖ розподілилися наступним чином: Pro/Pro – 70,1 %, Pro/Ala – 28,8 %, Ala/Ala – 1,1 %. У групі пацієнтів ГХ з ОЖ, які мали генотип Pro/Pro зріст становив $(1,61 \pm 0,03)$ м, маса тіла – $(82,0 \pm 1,2)$ кг, ІМТ – $(32,8 \pm 0,99)$ кг/м², а при генотипах Pro/Ala і Ala/Ala зріст був $(1,63 \pm 0,04)$ м, маса тіла – $(82,0 \pm 3,4)$ кг та ІМТ $(32,4 \pm 0,83)$ кг/м².

Висновок. У роботі простежується взаємозв'язок між поліморфізмом гена PPARg і змінами ІМТ: найнесприятливіші порушення пов'язані з генотипом Pro/Pro. Таким чином, на доклінічному етапі пацієнтам з мутаціями гена PPARg ми можемо порекомендувати комплекс профілактичних заходів для запобігання розвитку ГХ і ОЖ.